

عنوان مقاله:

بهسازی لرزه ای میراث تاریخی با استفاده از فناوریهای نوین

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ثاکو ویسی - مدرس دانشگاه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

میراث تاریخی هر کشور یکی از اساسی ترین ارکان تحکیم هویت، ایجاد خلاقیت و خودباوری ملی می باشد. از جمله این آثار بناهای تاریخی هستند که از فرم های معماری پیچیده ای ساخته شده اند اما این بناها در مجموع از یک سری عناصر مشخص تشکیل شده که در اغلب آنها مشترک است. تدبیر مناسبترین روش مقاوم سازی برای یک ساختمان تاریخی در رابطه با عوامل مختلفی است که حفظ ظاهر بنا، حفظ اصالت و زیبایی بنا، معیارهای مربوط به ریسک خسارت ومشکلات بودجه ای از آن جمله می باشند. روش های مقاوم سازی بناهای تاریخی بایستی از ظرفیت و انعطاف پذیری لازم در رابطه با ساختمانهای با ارزش تاریخی برخوردار باشد. به گونه ای که در ضمن افزایش استحکام آنها کمتر دستکاری را در شکل ظاهری آنها بدنبال داشته باشد در این رابطه روشهای نوین مقاوم سازی می توانند کاربرد موثری داشته باشند. دراین مقاله فناوری های نوین و سیستم های جدید جهت مقاوم سازی لرزه ای ابنیه تاریخی به طور مثال جداگرهای لرزه ای انعطاف پذیر و چند نمونه از تجربیات موفق دیگر در زمینه حفاظت لرزه ای ابنیه تاریخی مورد بررسی قرار می گیرد

کلمات کلیدی:

مقاوم سازی، اصالت، ابنیه تاریخی، جداگرهای لرزه ای، عناصر معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361338>

